

**PENGAJARAN MATA PELAJARAN PENDIDIKAN JASMANI DI SEKOLAH MENENGAH
KAWASAN BANDAR DAN LUAR BANDAR: PERSPEKTIF MURID****Muhammad Faizal A. Ghani*****Faisol Elham****Zulkifli Awang**

Universiti Malaya

mdfaizal@um.edu.my*

Shahril@Charil Marzuki

Fakulti Pengurusan & Ekonomi,

Universiti Pendidikan Sultan Idris

ABSTRACT

Location is a factor that is frequently associated with the achievement level of an individual school. Among the main contributing factors for achievement is the process of teaching. Thus, this study aims to identify the differences in practices and qualities of teaching Physical Education between secondary schools in urban and rural areas. The Effective Teaching Model by Slavin (1991) that serves as the theoretical framework of this study portrays four key dimensions i.e. the quality of teaching, appropriate teaching levels, incentives and time. To attain the objectives of this study, data was collected through questionnaires distributed to 184 form four students in urban schools and rural schools respectively. Furthermore, the data was analyzed using descriptive analysis such as mean, standard deviation and an inferential analysis (t-test) at the 0.05 significance levels. The findings of the study show no significant difference between the teaching practices of Physical Education subjects in rural and urban secondary schools with respect to the following aspects i.e. quality of teaching with score of $p= 0.545$, the appropriateness of teaching levels ($p=0.931$), incentives ($p=0.199$) and time ($p=0.492$). The study also did not find significant differences in terms of quality of teaching Physical Education subjects both in rural and urban secondary schools for the following aspects i.e. various methods of teaching ($p=0.545$), numerous teaching aids ($p=0.305$), the updated teaching contents ($p= 0.911$) and different evaluation mechanisms ($p=0.994$). However, this study found that the average scores for each practice and the quality of teaching at both school locations are less than 3.99, which depicts a rare implementation. The findings of the study imply that policy makers need to revise the physical education curriculum to ensure more attractive teaching practices.

Keywords: Physical Education, Rural and urban secondary schools, Student Perspectives

PENGENALAN

Setiap hari guru terpaksa berhadapan dengan pelbagai gelagat murid di dalam bilik darjah. Implikasinya, antara kalangan mereka berada di dalam kegembiraan, tekanan perasaan atau bermotivasi untuk meningkatkan keupayaan diri. Hakikatnya, perasaan tersebut merupakan sebahagian daripada coretan kehidupan harian bagi seorang guru.

Dodds (1994) menyetujui kenyataan tersebut dengan berpendapat bahawa sebahagian masyarakat sering melupakan jasa guru jika anak mereka berjaya. Malah, sekolah turut dicemuh jika tahap pencapaian anak mereka merosot tanpa menyedari pengorbanan guru dipenuhi dengan pelbagai

rintangan. Misalnya, kajian Johari Surif, Nor Haniza Ibrahim dan Muhammad Yusof Arshad (2007) serta Mohd Roodzi Aziz (1997) menemui guru berusaha meningkatkan pencapaian murid di kawasan luar bandar walaupun mereka terpaksa mengeluarkan perbelanjaan sendiri untuk menyediakan Alat Bantu Mengajar (ABM) bagi mempelbagaikan kaedah pengajaran mereka.

Begitu juga dengan mata pelajaran yang dianggap kurang penting oleh sebahagian murid seperti Pendidikan Jasmani. Mata pelajaran tersebut boleh diajar oleh guru yang tidak dilatih khas dalam bidang Pendidikan Jasmani dan kurang sistem penilaian yang rapi (Julismah Jani, 1994). Namun, guru di negara maju berusaha mempelbagaikan kaedah pengajaran mereka agar murid dapat diberikan maklumat yang relevan tentang gaya hidup yang sihat (Sallis & McKenzie, 1991; Pantanowitz, 2011). Kesungguhan tersebut disebabkan kajian di negara mereka (seperti Baquet, Berthoin & Van Praagh, 2002; Goran, Reynolds dan Lindquist, 1999; Tomkinson, Leger, Olds dan Cazorla, 2003) mendapati semakin meningkat umur seseorang kanak-kanak semakin kurang mereka melaksanakan aktiviti fizikal. Implikasinya, penyakit obesiti dalam kalangan kanak-kanak semakin menular di negara maju (Nemet & Cooper, 2002).

Di Malaysia, tahap kesedaran terhadap kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani telah mula meningkat. Kandungan kurikulum mata pelajaran Pendidikan Jasmani disemak semula untuk memastikan penguasaan murid terhadap pengetahuan dan kemahiran mata pelajaran tersebut adalah bertambah (Mohd Azri Aziz, 2005). Kurikulum tersebut juga digubal semula dalam tiga dimensi pembelajaran iaitu kecergasan, kemahiran dan kesukunan yang melibatkan tiga kemahiran utama iaitu psikomotor, kognitif dan afektif (Pusat Perkembangan Kurikulum, 2001). Usaha semakan semula terhadap kurikulum tersebut bertujuan membantu murid menjadikan diri mereka sihat dan cergas melalui aktiviti fizikal dalam kehidupan sehari-hari (Johari Surif, Nor Haniza Ibrahim & Muhammad Yusof Arshad, 2007).

Malah, usaha di atas disokong sepenuhnya oleh pihak kerajaan melalui agensi bertanggung jawab iaitu Kementerian Pelajaran Malaysia (KPM). KPM telah melaksanakan dasar 1Murid 1Sukan (1M1S) mulai sesi persekolahan 2011. Dasar tersebut selaras dengan hasrat kerajaan untuk melahirkan murid yang seimbang dalam aspek akademik dan perkembangan fizikal seiring dengan slogan “Badan Sihat, Otak Cergas” dan “Rakyat Cergas, Negara Kuat” (Buku Sumber Malaysia Cergas, 2004). Bagi mencapai matlamat tersebut, proses pengajaran Pendidikan Jasmani yang berkesan dan holistik perlu dilaksanakan di sekolah di samping mewajibkan setiap murid menyertai sekurang-kurangnya satu sukan atau permainan di sekolah (Zulkifli Awang, 2012).

Justeru, guru memainkan peranan penting dalam merealisasikan dasar tersebut. Mereka perlu berkemampuan untuk menyampaikan pengetahuan agar ilmu tersebut dapat membina pengetahuan murid dan selanjutnya berupaya berinteraksi dengan persekitaran (Sharifah Maimunah Syed Zin, 2003). Dengan itu, guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani telah didedahkan dengan pengetahuan, pendekatan dan kaedah pengajaran yang berkesan (Masnawi Mohd Nor & Mohd Sofian Omar Fauzee, 2006). Mereka diharapkan dapat merancang rapi sebelum memulakan proses pengajaran bagi memastikan pengajaran berkesan dapat diwujudkan di dalam bilik darjah.

Namun, kajian mengenai keberkesanannya pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani amat berkurangan di Malaysia (Zulkifli Awang, 2012). Implikasinya, kerajaan kurang mengetahui pulangan daripada dasar yang telah digubal. Kenyataan tersebut dipersejutui oleh Kercheval dan Newbill (2003) serta Taylor, Pressley dan Pearson (2000) yang menyatakan kekurangan aktiviti penyelidikan menyebabkan sukar berlakunya proses penambahan terhadap dasar pendidikan di sesebuah negara.

Berpandukan perbincangan di atas, kajian ini untuk mengenal pasti amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Selanjutnya, penemuan kajian ini berupaya mendedahkan kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam kehidupan sehari-hari. Bagi guru, mereka perlu meningkatkan kemampuan diri bagi menghasilkan kaedah pengajaran yang berkesan. Manakala, murid perlu menyedari kepentingan mata pelajaran tersebut dalam kehidupan sehari-hari.

PENYATAAN MASALAH

Faktor lokasi sesebuah sekolah merupakan antara faktorkekangan kepada proses penambahbaikan sesebuah sekolah. Faktor lokasi juga sering diberikan tumpuan dalam perancangan dasar pendidikan sesebuah negara. Di Malaysia, Pelan Induk Pembangunan Pendidikan (PIPP) 2006-2010 memberikan tumpuan kepada sekolah di kawasan luar bandar. Lokasi sekolah tersebut diberikan bantuan bagi menandingi sekolah di kawasan bandar dalam usaha kerajaan untuk membentuk kualiti pendidikan bertaraf dunia. Begitu juga dengan Pelan Strategik Pembangunan Pendidikan 2011-2020 turut mengambil kira kekurangan kemudahan dan peralatan di sekolah kawasan luar bandar. Hal tersebut ditegaskan oleh Timbalan Menteri Pelajaran, Datuk Dr. Wee Ka Siong dalam Dewan Rakyat bahawa KPM akan memastikan guru yang berkepakaran tinggi turut ditempatkan di sekolah kawasan luar bandar bagi memastikan wujudnya ekuiti dalam pendidikan (Bernama, 22 November 2011).

Malah, isu kepada pembentukan keberkesanan pendidikan di sekolah kawasan bandar dan luar bandar telah sekian lama ditimbulkan oleh pakar dalam bidang Sosiologi, Psikologi dan Pendidikan. Selanjutnya, mereka berusaha memikirkan satu penyelesaian dengan mengadakan perbincangan dan melaksanakan beberapa siri penyelidikan (Patrick O'Neill, 2011). Ringkasnya, soalan utama yang ditimbulkan berkaitan isu tersebut adalah “adakah wujud perbezaan pencapaian akademik di sekolah kawasan bandar dan luar bandar?”.

Di Malaysia, terdapat laporan yang menegaskan wujudnya perbezaan pencapaian akademik di sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Misalnya, Laporan Jawatankuasa Pemandu Peningkatan Prestasi dalam Matematik 1991 yang menemui sekolah di kawasan luar bandar menunjukkan tahap pencapaian akademik yang kurang baik berbanding sekolah di kawasan bandar (Kementerian Pelajaran Malaysia, 1991). Begitu juga dengan keputusan mata pelajaran Matematik bagi peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) yang menggambarkan wujudnya jurang dalam pencapaian akademik antara sekolah di kawasan bandar dan luar bandar. Kementerian Pelajaran Malaysia (2010) melaporkan jurang pencapaian akademik bagi mata pelajaran tersebut adalah semakin ketara. Misalnya, pada tahun 2008 peratus lulus mata pelajaran Matematik bagi peperiksaan SPM di sekolah kawasan bandar adalah 81.1 peratus. Manakala, sekolah di kawasan luar bandar adalah 72.6 peratus. Selanjutnya, pada tahun 2009 wujud peningkatan bagi mata pelajaran tersebut di sekolah kawasan bandar kepada 81.8 peratus berbanding sekolah di kawasan luar bandar 72.6 peratus. Laporan terkini mengenai keputusan SPM 2011 oleh Ketua Pengarah Pelajaran, Datuk Seri Abd Ghafar Mahmud (2012) menyatakan bahawa usaha perlu dilakukan untuk merapatkan jurang antara sekolah di kawasan bandar dan luar bandar bagi mata pelajaran Bahasa Inggeris, Sejarah, Matematik, Pendidikan Islam dan Pendidikan Moral.

Fenomena di atas dinyatakan dalam PIPP 2006-2011 bahawa hal tersebut bukan merupakan satu perkara baru dan menggambarkan satu pengagihan pendidikan yang kurang adil (Alauddin Sidal & Mohd. Firdaus Zami, 2011; Kementerian Pelajaran Malaysia, 2005). Perbezaan pencapaian tersebut juga membayangkan wujudnya faktorkekangan kepada keberkesanan sesebuah sekolah. Antaranya, kekurangan kemudahan insfastruktur yang dikaitkan dengan lokasi sekolah di kawasan luar bandar (Hare, 2001; Zaleha Sulaiman, 1998). Implikasinya, ramai guru siswazah tidak terlatih ditempatkan di sekolah kawasan luar bandar disebabkan keengganan guru terlatih untuk bertugas di kawasan tersebut kerana kurangnya kemudahan asas (Hussein Ahmad, 2005; Kementerian Pelajaran Malaysia, 2001).

Persoalannya kini, bagaimanakah status keberkesanan pengajaran guru yang mengajar mata pelajaran yang dianggap kurang penting seperti Pendidikan Jasmani? Kajian Shahrum Md. Saud (2007) menemui kurangnya bilangan kajian mengenai mata pelajaran Jasmani menyebabkan pihak berkepentingan pendidikan kurang mengenal pasti keberkesanan pengajaran guru terhadap mata pelajaran tersebut. Kekurangan tersebut disebabkan mata pelajaran Pendidikan Jasmani dianggap kurang penting dan dikategorikan dalam mata pelajaran teras yang tidak diuji dalam peperiksaan penting seperti SPM. Justeru, pihak berkepentingan pendidikan khususnya ibu bapa kurang mengambil tahu pengajaran guru di dalam bilik darjah (Zulkifli Awang, 2012). Malah, situasi menjadi lebih kritikal kerana terdapatnya sebahagian sekolah yang mengarahkan guru tidak terlatih dalam bidang Pendidikan Jasmani untuk mengajar mata pelajaran tersebut sekadar mencukupkan jumlah waktu pengajaran guru dalam seminggu (Johari Surif, Nor Haniza Ibrahim & Muhammad Yusof Arshad, 2007; Zulkifli Awang, 2012).

Bertitik tolak daripada perbincangan di atas, kajian ini dilaksanakan untuk mengenal pasti amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Selanjutnya, penemuan kajian ini berupaya mendedahkan kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam kehidupan seharian. Untuk mencapai hasrat tersebut, guru menerusi pengajaran mereka perlu menerangkan murid mengenai kepentingan menjalankan aktiviti fizikal dalam kehidupan murid. Guru perlu meningkatkan keupayaan diri agar kaedah pengajaran mereka cekap dan berkesan.

TUJUAN KAJIAN

Kajian ini dilaksanakan untuk mengenal pasti amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar.

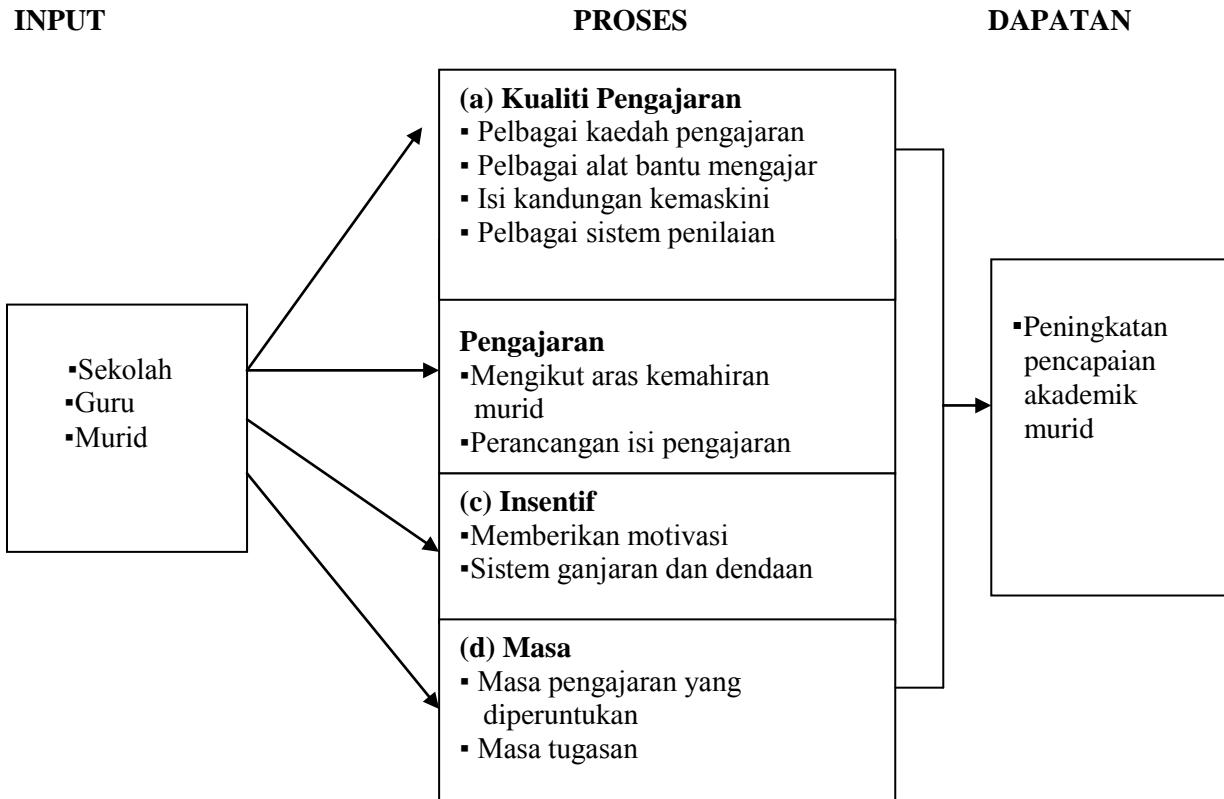
OBJEKTIF KAJIAN

Pelaksanaan kajian ini berpandukan objektif yang berikut:

1. Untuk mengenal pasti sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan terhadap amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar; dan
2. Untuk mengenal pasti sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan terhadap amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek kualiti pengajaran guru antara sekolah menengah di kawasan bandar dan kawasan luar bandar.

KERANGKA TEORITIKAL KAJIAN

Kerangka teoritikal kajian ini adalah berdasarkan Model Pengajaran Berkesan oleh Slavin (1991). Model tersebut dipilih disebabkan telah wujud banyak penambahbaikan oleh pengkaji terdahulu. Shahril@Charil Marzuki (2004) menyetujui kenyataan tersebut dengan penjelasan beliau bahawa Model Pengajaran Berkesan oleh Slavin (1991) sering digunakan oleh ramai pengkaji mengenai pengurusan bilik darjah disebabkan model tersebut merupakan pemantapan daripada Model Pengajaran Guru oleh Caroll (1963). Caroll (1963) hanya memberikan tumpuan kepada dimensi kualiti pengajaran guru (Slavin, 1995). Selanjutnya, Rajah 1 menunjukkan Model Pengajaran Berkesan oleh Slavin (1991) yang menjadi kerangka teoritikal kajian ini.

Rajah 1. Model Pengajaran Berkesan Slavin

Sumber: W.Huitt (2000). *Slavin's QAIT Model* <http://www.edpsycinteractive.org/edpsyc/QAIT>

Rajah 1 menunjukkan tiga komponen utama yang terlibat dalam melaksanakan sesuatu aktiviti. Komponen tersebut adalah input, proses dan dapatan. Dalam komponen input, tiga pembolehubah yang mempengaruhi komponen proses dan output iaitu sekolah, guru dan murid.

Komponen proses pula melibatkan empat dimensi seperti mana berikut.

(a) Kualiti Pengajaran

Kualiti pengajaran merujuk kepada keupayaan guru untuk menyampaikan konsep dan kemahiran agar murid mudah memahami dan mengingati pengajaran tersebut. Justeru, guru perlu berusaha menyampaikan bahan pengajaran dengan jelas dan menerangkannya dengan sempurna (Mok, 2010) serta mempelbagaikan kaedah pengajaran mereka (Shahril@Charil Marzuki & Muhammad Faizal A. Ghani, 2007). Shahril@Charil Marzuki (2004) memperincikan kenyataan tersebut dengan menegaskan pengajaran guru perlu memiliki ciri-ciri berikut iaitu objektif pelajaran yang jelas dan khusus, isi kandungan yang mencukupi serta mempunyai sesi penilaian pada akhir pengajaran mereka. Implikasi kepada usaha tersebut, murid akan berminat untuk belajar.

(b) Kesesuaian Aras Pengajaran

Kesesuaian tahap pengajaran bermaksud pengajaran guru mestilah sesuai dengan kebolehan dan keupayaan seseorang murid. Sekiranya aras pengajaran guru adalah tinggi, murid yang lemah tidak dapat mengikuti pengajaran tersebut dan akhirnya mereka ketinggalan. Manakala, tahap pengajaran yang rendah menyebabkan seseorang murid yang cerdik kurang memberikan tumpuan kepada pengajaran guru. Justeru, ketika menyediakan perancangan pengajaran, seseorang guru perlu mengenal pasti kaedah pengajaran yang sesuai bagi memastikan murid dapat menguasai hasil pembelajaran (Syed Kamaruzaman Syed Ali, Julismah Jani, Shabeshan & Zawawi Ismail, 2008).

(c) Insentif

Insentif pula bermaksud keupayaan guru untuk memotivasi murid agar terus belajar. Shahril@Charil Marzuki (2004) berpendapat terdapat dua cara untuk memotivasi murid iaitu (i) guru perlu menyediakan pengajaran yang boleh menarik minat murid menerusi kepelbagaiannya kaedah pengajaran dan penggunaan ABM; dan (ii) guru memberikan ganjaran kepada murid yang berupaya untuk menguasai sesuatu kemahiran seperti pujian. Sebaliknya, dendaan diberikan kepada murid yang tidak dapat menguasai sesuatu kemahiran.

(d) Masa

Masa bermaksud waktu yang mencukupi bagi murid untuk mempelajari sesuatu konsep atau kemahiran di dalam bilik darjah. Usaha tersebut dipengaruhi oleh waktu pengajaran guru yang diperuntukkan oleh pihak sekolah dan waktu sebenar yang digunakan oleh guru untuk mengajar (Shahril Marzuki, 2004). Justeru, guru perlu menggunakan masa secara optimum ketika proses pengajaran dan pembelajaran di dalam kelas (Hussein Mahmud, 2003).

Selanjutnya, komponen dapatkan akan mencapai matlamat jika komponen input dan proses dilaksanakan secara cekap dan berkesan.

SOROTAN KAJIAN

Bahagian ini membincangkan tajuk seperti yang di bawah:

Kesedaran Masyarakat Negara Maju Terhadap Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani

Kurikulum mata pelajaran Pendidikan Jasmani telah mula diterima di sekolah pada tahun 1970-an dan 1980-an khususnya di negara Eropah. Penggubalan kurikulum tersebut berpunca daripada kesedaran masyarakat terhadap kanak-kanak untuk dididik dengan gaya hidup yang sihat.

Hardman (1993, 2002) menggambarkan kenyataan tersebut dengan wujudnya perbincangan hebat dalam kalangan penggubal dasar dan pengamal pendidikan dalam beberapa siri persidangan, kajian di peringkat tempatan dan antara bangsa, pemantauan pihak berkuasa seperti Kementerian Kesihatan dan swasta terhadap kesihatan kanak-kanak.

Hardman dan Marshall (2000) menjelaskan di Eropah, tahap kesedaran masyarakat semakin meningkat dalam tahun 1990-an sehingga tertubuhnya *International Council for Sport Science and Physical Education* (ICSSPE). Majlis tersebut telah mengedarkan instrument soal selidik ke sekolah di negara anggota untuk mengetahui perkembangan usaha sesebuah negara dalam melaksanakan pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Susulan usaha tersebut, sebuah persidangan telah diadakan pada 3 hingga 5 November 1999 di Berlin dengan sokongan IOC, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation (UNESCO) dan World Health Organisation (WHO). Keputusan persidangan tersebut diusul untuk tindakan UNESCO dan para Menteri Kesihatan negara anggota dalam persidangan susulan di Punta del Este, Uruguay pada 30 November hingga 3 December 1999 (Doll-Teppe & Scoretz, 2001). Selanjutnya, resolusi persidangan di Punta del Este mewajibkan negara Eropah untuk melaksanakan keputusan yang dicadangkan dalam persidangan di Berlin dengan panggilan, *Berlin Agenda for Action*.

Untuk melihat keberkesanan pelaksanaan *Berlin Agenda for Action*, sebuah jawatankuasa, *Council of Europe Committee for the Development of Sport*, yang dianggotai oleh panel pakar dalam bidang Pendidikan Jasmani dan Sukan telah ditubuhkan. Jawatankuasa tersebut telah melaksanakan tinjauan di sekolah negara Eropah dan hasilan tinjauan tersebut dibentangkan di Warsaw, Poland pada 12 hingga 13 September 2002 kepada Menteri Kesihatan negara anggota untuk cadangan penambahbaikan terhadap mata pelajaran tersebut. Resolusi persidangan tersebut telah merumuskan dua aspek penting yang perlu diberikan perhatian iaitu tahap kualiti pengajaran guru dan masa pengajaran yang diperuntukkan kepada guru (Hardman & Marshall, 2000).

Ringkasnya, proses penambahbaikan di negara maju lebih mengambil kira kesepakatan pandangan dalam kalangan pakar dan proses penilaian ke atas perkembangan sistem pendidikan dilaksanakan secara berterusan.

Pengajaran Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani di Malaysia

Pendidikan Jasmani merupakan ilmu yang bertujuan untuk mendidik manusia bagi meningkatkan pencapaian diri melalui aktiviti fizikal untuk mencapai matlamat tertentu. Konsep tersebut dinyatakan oleh Mohd Taib Harun dan Norlena Salamuddin (2008) bahawa Pendidikan Jasmani bertujuan untuk membantu murid agar menjadi cergas melalui pergerakan aktiviti fizikal yang melibatkan tiga kemahiran utama iaitu psikomotor, kognitif dan afektif. Tumpuan pengajaran mata pelajaran tersebut juga melibatkan tiga aspek utama iaitu (a) kecergasan, (b) kemahiran, dan (c) kesukunan.

Manakala, pencapaian matlamat yang dimaksudkan di atas adalah seperti mana dinyatakan oleh Pusat Perkembangan Kurikulum (1999, 2001) iaitu (a) mempertingkatkan dan mengekalkan kecergasan berasaskan kesihatan dan perlakuan motor, (b) menguasai kemahiran asas pergerakan dan permainan mengikut kemampuan diri, (c) melakukan senaman dan aktiviti fizikal sebagai rutin harian, (d) mengaplikasikan pengetahuan kesihatan dan keselamatan semasa menyertai pelbagai aktiviti fizikal, (e) membentuk sahsiah diri, dan (e) membuat keputusan bijak dalam kehidupan.

Dalam penjelasan lanjut mengenai kenyataan di atas, Wee (1998) memberikan contoh mengenai impak positif kepada pelaksanaan pendidikan jasmani iaitu (a) manusia akan memiliki kemahiran motor yang halus, (b) manusia akan membangunkan dan memiliki kecergasan diri melalui pencapaian tahap kesihatan yang optimum, dan (c) memperolehi pengetahuan untuk membangunkan nilai murni di dalam diri.

Justeru, untuk mencapai matlamat yang dinyatakan di atas, beberapa kaedah seperti mana berikut telah dicadangkan dalam mempelajari mata pelajaran tersebut iaitu (a) menuntut penglibatan murid secara aktif dan selamat, (b) interaksi dengan rakan, bahan dan alat secara cekap dan berkesan, dan (c) penyimpanan rekod berkaitan aktiviti murid sebagai bukti pelaksanaan pembelajaran (Pusat Perkembangan Kurikulum, 2001). Di samping itu juga, mata pelajaran tersebut dijadikan mata pelajaran teras dan wajib diajar di semua sekolah dengan peruntukan waktu seperti yang berikut (Surat Pekeliling Ikhtisas Bil. 25/1998).

Sekolah Rendah Tahap I (Tahun 1,2 dan 3)

Pendidikan Jasmani: 84 waktu setahun x 30 minit

Pendidikan Kesihatan: 42 waktu setahun x 30 minit

Sekolah Rendah Tahap II (Tahun 4,5 dan 6)

Pendidikan Jasmani: 60 waktu setahun x 30 minit

Pendidikan Kesihatan: 24 waktu setahun x 30 minit

Sekolah Menengah (Tingkatan 1,2,3,4 dan 5)

Pendidikan Jasmani: 60 waktu setahun x 40 minit

Pendidikan Kesihatan: 24 waktu setahun x 40 minit

Kesimpulannya, kurikulum Pendidikan Jasmani digubal untuk memenuhi keperluan pertumbuhan dan perkembangan individu bagi membentuk masyarakat cergas, sejahtera dan produktif di samping mengekalkan gaya hidup yang sihat.

KAEDAH KAJIAN

Bahagian ini membincangkan tajuk seperti yang di bawah.

Reka bentuk kajian

Kajian ini dilaksanakan untuk meninjau amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sepuluh buah sekolah menengah di daerah Bentong, Pahang. Sekolah tersebut melibatkan lima buah sekolah menengah kawasan bandar dan lima buah sekolah menengah kawasan luar bandar. Oleh itu, kaedah tinjauan digunakan untuk mengumpul data dalam kalangan murid tingkatan empat di sekolah tersebut.

Sampel kajian

Pemilihan peserta kajian ini adalah secara rawak dan berbentuk persampelan bertujuan (*purposive sampling*). Pemilihan tersebut melibatkan 184 orang murid di sekolah menengah kawasan bandar dan 184 orang murid di sekolah menengah kawasan luar bandar. Pemilihan saiz sampel kajian adalah bersesuaian dengan pandangan Roscoe (1975) bahawa saiz sampel yang ideal bagi kajian mengenai gelagat manusia (sains sosial) adalah antara 30 hingga 500 orang dan lebih. Di samping itu juga penentuan saiz sampel kajian tinjauan ini adalah berpandukan jadual penentuan saiz sampel Krejcie dan Morgan (1970). Mereka berpandangan sekiranya populasi kajian antara 8,000 hingga 9,000 orang maka saiz sampel yang ideal adalah 368 orang. Penentuan saiz sampel tersebut berdasarkan jumlah populasi murid sekolah menengah tingkatan empat di kedua-dua buah kawasan iaitu seramai 8,552 orang (Pejabat Pelajaran Daerah Bentong, Mei 2011). Perincian peserta kajian ditunjukkan dalam Jadual 1.

Jadual 1

Demografi Peserta Kajian Berdasarkan Jantina, Bangsa Dan Umur

Ciri Demografi	Kategori	Bandar	L/Bandar	N	Peratus
Jantina	Lelaki	80	77	157	42.7
	Perempuan	104	107	211	57.3
Bangsa	Melayu	114	116	230	62.7
	Cina	54	17	71	19.2
	India	14	33	47	12.7
	Lain-lain	2	18	20	5.4

Jadual 1 menunjukkan seramai 211 orang peserta kajian adalah murid perempuan. Jumlah tersebut mewakili 57.3 peratus daripada keseluruhan jumlah peserta kajian. Daripada jumlah tersebut, seramai 104 orang merupakan murid perempuan di kawasan bandar. Selebihnya, seramai 107 orang adalah murid perempuan di kawasan luar bandar. Manakala, murid lelaki seramai 157 orang (42.7%). Daripada jumlah tersebut, seramai 80 orang merupakan murid lelaki di kawasan bandar. Selebihnya, seramai 77 orang adalah murid lelaki di kawasan luar bandar.

Dalam aspek bangsa, seramai 230 orang (62.7%) merupakan murid Melayu, 71 orang (19.2%) berbangsa Cina, 47 orang (12.7%) berbangsa India dan 20 orang (5.4%) terdiri daripada bangsa lain. Daripada jumlah tersebut, seramai 114 orang adalah murid Melayu di kawasan bandar dan seramai 116 orang murid Melayu di kawasan luar bandar. Selanjutnya, seramai 54 orang adalah murid Cina di kawasan bandar dan seramai 17 orang murid Cina di kawasan luar bandar. Manakala, bagi murid India di kawasan bandar adalah seramai 14 orang dan seramai 33 orang murid India di kawasan luar bandar. Selebihnya, seramai 2 orang murid adalah bangsa lain di kawasan bandar dan seramai 18 orang murid adalah bangsa lain di kawasan luar bandar.

Kesimpulannya, analisis demografi mengenai jantina, bangsa dan umur tidak mempengaruhi dapatan kajian ini.

Instrumen kajian

Kajian ini menggunakan instrumen soal selidik yang dibentuk oleh Zulkifli Awang (2012). Pembentukan instrumen tersebut menggunakan kaedah Delphi yang melibatkan 10 orang pakar dalam

bidang Pendidikan Jasmani. Kaedah Delphi digunakan untuk memperolehi tahap kesepakatan pandangan yang tinggi mengenai item soal selidik yang dikemukakan kepada panel pakar tersebut. Instrumen soal selidik ini mengandungi dua bahagian, iaitu Bahagian A-Profil Peserta Kajian sebanyak 2 item dan Bahagian B-Amalan Pengajaran Guru Pendidikan Jasmani (74 item). Instrumen tersebut yang diedarkan kepada murid tingkatan empat telah mengambil masa selama dua minggu bagi tujuan melengkapkan maklumat yang diperlukan oleh pengkaji.

Persepsi murid mengenai amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani telah diuji menggunakan skala Likert 5 poin seperti yang berikut.

1 - Tidak Ada Langsung	2 - Kadang-kadang
	3 - Jarang-jarang
4 - Selalu	5 - Sangat Selalu

Bagi tujuan kesahan kandungan instrumen, dua orang pakar dalam bidang berkaitan telah ditemui. Instrumen ini juga telah menjalani kajian rintis dengan skor kebolehpercayaan Alpha yang diperolehi adalah 0.913.

Analisis kajian

Analisis data soal selidik menggunakan program *Statistical Package for the Social Sciences* (SPSS) versi 16.0 yang melibatkan kaedah statistik deskriptif seperti skor min, sisihan piawaian dan frekuensi serta inferensi (Ujian-*t* dan ujian korelasi Spearman's).

Analisis deskriptif digunakan untuk menghuraikan secara menyeluruh data mengenai demografi kajian yang melibatkan skor peratus dan kekerapan profil peserta kajian iaitu jantina dan bangsa. Analisis statistik tersebut turut digunakan untuk menjawab soalan 1 dan 2 yang melibatkan skor min dan sisihan piawaian. Interpretasi skor min yang berikut telah digunakan untuk menjawab soalan 1 dan 2 mengenai kekerapan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sesebuah lokasi. Interpretasi tersebut yang ditunjukkan dalam Jadual 2 telah diubah suai daripada Howitt dan Cramer (2003) yang menggunakan dalam bidang psikologi.

Jadual 2

Interpretasi Skor Min Bagi Kekerapan Amalan Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Di Sesebuah Lokasi

Kekerapan Amalan Pengajaran	Interpretasi Skor Min
Tidak Ada Langsung	0.00–1.00
Kadang-kadang	1.01–2.00
Jarang-jarang	2.01–3.00
Selalu	3.01–4.00
Sangat Selalu	4.01–5.00

Selanjutnya, analisis inferensi digunakan untuk mendapatkan satu rumusan mengenai populasi yang dikaji berdasarkan maklumat yang diperolehi daripada peserta kajian. Ujian-*t* yang digunakan untuk menjawab soalan 1 dan 2 telah menguji kewujudan perbezaan yang signifikan dalam aspek amalan dan kualiti pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar. Ujian ini dilaksanakan pada aras signifikan $p<0.05$ bagi menentukan sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan antara kedua-dua pembolehubah tersebut.

ANALISIS DAN DAPATAN KAJIAN

Analisis dan dapatan kajian dapat dibincangkan seperti yang berikut.

Perbezaan Amalan Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Di Sekolah Menengah Kawasan Bandar dan Luar Bandar

Data dalam bahagian ini dianalisis menggunakan Ujian-*t* bagi mengenal pasti sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar dalam aspek proses pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Keputusan analisis Ujian-*t* pada aras keyakinan 0.05 ($p<0.05$) ditunjukkan dalam Jadual 3.

Jadual 3

Perbezaan Amalan Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Berdasarkan Lokasi Sekolah

Bandar (N=184)		Luar Bandar (N=184)		<i>df</i>	Nilai <i>t</i>	Sig.
Min	Std.D	Min	Std. D			
3.5023	0.69704	3.5115	0.63410	368	-0.133	$p=0.894$

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 3 menunjukkan tidak wujud perbezaan yang signifikan mengenai perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan tersebut berdasarkan skor $p=0.894$ iaitu $p>0.05$.

Selanjutnya, perincian analisis Ujian-*t* mengenai perbezaan amalan pengajaran tersebut ditunjukkan dalam Jadual 4.

Jadual 4

*Ujian-*t* Terhadap Amalan Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani*

Amalan Pengajaran	Kawasan	Guru PJ	Sekolah	N	Min	Std. D	Nilai <i>t</i>	<i>df</i>	Sig.
Kualiti Pengajaran			Bandar	184	3.5051	0.71165	0.605	368	$p=0.545$
			Luar Bandar	184	3.4635	0.60471			
Kesesuaian Aras Pengajaran			Bandar	184	3.4757	0.76046	0.087	368	$p=0.931$
			Luar bandar	184	3.4690	0.72072			
Insentif			Bandar	184	3.5292	0.77943	-1.286	368	$p=0.199$
			Luar Bandar	184	3.6330	0.77238			
Masa			Bandar	184	3.5427	0.87201	0.688	368	$p=0.492$
			Luar Bandar	184	3.4822	0.82076			

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Berdasarkan Jadual 4, didapati kesemua dimensi utama mengenai amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani tidak menunjukkan perbezaan yang signifikan berdasarkan lokasi sekolah. Berikut merupakan perincian huraiannya dapatkan kajian tersebut.

a) Kualiti Pengajaran

Keputusan Ujian-*t* untuk dimensi pertama amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani, Kualiti Pengajaran, mendapati skor min bagi sekolah menengah kawasan bandar adalah 3.5051 dan skor sisihan piawai ialah 0.71165. Manakala, skor min bagi sekolah menengah kawasan luar bandar adalah 3.4635 dan skor sisihan piawai 0.60471. Keputusan tersebut menjelaskan aspek kualiti lebih diperaktikkan dalam pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan bandar berbanding guru sekolah menengah di kawasan luar bandar. Nilai-*t* pula adalah 0.605 ($t=0.605$) dan tiada perbezaan yang signifikan pada $p=0.545$ ($p>0.05$).

b) Kesesuaian Aras Pengajaran

Bagi dimensi kedua iaitu Kesesuaian Aras Pengajaran, keputusan Ujian-*t* mendapati skor min sekolah menengah di kawasan bandar adalah 3.4757 dan sisihan piawai ialah 0.05591. Manakala skor min sekolah menengah di kawasan luar bandar adalah 3.4690 dan sisihan piawai ialah 0.05299. Keputusan tersebut menjelaskan aspek kesesuaian aras pengajaran lebih diperaktikkan dalam pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan bandar berbanding guru sekolah menengah di kawasan luar bandar. Nilai $t=0.087$ dan tiada perbezaan yang signifikan pada $p=0.931$ ($p=>0.05$).

c) Insentif

Keputusan Ujian-*t* bagi dimensi ketiga amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani, Insentif, mendapati skor min sekolah menengah di kawasan bandar adalah 3.5292 dan sisihan piawai ialah 0.77943. Manakala, skor min sekolah menengah kawasan luar bandar adalah 3.6330 dan sisihan piawai ialah 0.77238. Keputusan tersebut menunjukkan aspek insentif lebih diperaktikkan dalam pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan luar bandar berbanding guru sekolah menengah di kawasan bandar. Nilai $t= -1.286$ dan tiada perbezaan yang signifikan pada $p=0.199$ ($p=>0.05$).

d) Masa

Keputusan Ujian-*t* untuk dimensi keempat amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani, Masa, mendapati skor min sekolah menengah kawasan bandar adalah 3.5427 dan sisihan piawai ialah 0.87201. Skor min untuk sekolah menengah kawasan luar bandar pula adalah 3.4822 dan sisihan piawai ialah 0.82076. Keputusan tersebut menunjukkan aspek masa lebih diperaktikkan dalam pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan bandar berbanding guru sekolah di kawasan luar bandar. Selanjutnya, nilai $t= 0.688$ dan tiada perbezaan yang signifikan pada $p=0.492$ ($p=>0.05$)

Berdasarkan keputusan di atas, didapati empat (4) dimensi utama amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar tidak menunjukkan perbezaan yang signifikan apabila skor $p>0.05$. Empat dimensi tersebut adalah aspek kualiti pengajaran ($p=0.545$), kesesuaian aras pengajaran ($p=0.931$), insentif ($p=0.199$) dan masa ($p=0.492$). Dapatkan tersebut menggambarkan lokasi sekolah bukan penentu kepada perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Dengan kata lain, guru di kedua-dua lokasi sekolah selalu mempraktikkan amalan pengajaran berikut dalam proses pengajaran mereka iaitu kualiti pengajaran, kesesuaian aras pengajaran, insentif dan masa. Keputusan tersebut disebabkan skor min kedua-dua lokasi sekolah adalah antara 3.01 hingga 4.00.

Perbezaan Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Antara Sekolah Menengah Di Kawasan Bandar dan Luar Bandar

Data bagi bahagian ini diperolehi daripada 184 orang murid di sekolah menengah kawasan bandar dan 184 orang murid di sekolah menengah kawasan luar bandar. Data tersebut telah dianalisis

menggunakan Ujian-*t*. Ujian ini digunakan untuk mengenal pasti sama ada wujudnya perbezaan yang signifikan mengenai kualiti pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan analisis Ujian-*t* pada aras keyakinan 0.05 telah dapat ditunjukkan dalam Jadual 5.

Jadual 5

Perbezaan Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Berdasarkan Lokasi Sekolah

Bandar (N=184)		Luar Bandar (N=184)		<i>df</i>	Nilai <i>t</i>	Sig.
Min	Std.D	Min	Std. D			
3.5046	0.68927	3.5068	0.62794	368	-0.133	<i>p</i> =0.974

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 5 menunjukkan tidak wujud perbezaan yang signifikan mengenai kualiti pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan tersebut berdasarkan skor *p*=0.974 iaitu *p*>0.05.

Selanjutnya, keputusan Ujian-*t* terhadap kesemua empat sub dimensi yang terkandung dalam dimensi Kualiti Pengajaran adalah seperti yang berikut.

a) Pelbagai Kaedah Pengajaran

Keputusan Ujian-*t* mendapati tidak wujud perbezaan yang signifikan terhadap kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek pelbagai kaedah pengajaran di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar apabila *t*(368)=0.605 dan *p*=0.545 (*p*>0.05). Jadual 6 menunjukkan perincian penganalisaan data tersebut.

Jadual 6

*Ujian-*t* Terhadap Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Dalam Aspek Pelbagai Kaedah Pengajaran*

Kualiti Pengajaran: Pelbagai Kaedah Pengajaran	Kawasan Sekolah	N	Min	Std. D	Nilai <i>t</i>	<i>df</i>	Sig.
1. Mempelbagaikan kaedah pengajaran	Bandar	184	3.4973	1.04842	0.725	368	<i>p</i> =0.469
	Luar bandar	184	3.4162	1.10077			
2. Proses P&P melibatkan murid secara aktif	Bandar	184	3.6216	1.03081	1.225	368	<i>p</i> =0.221
	Luar bandar	184	3.4919	1.00606			
3. Menekankan pencapaian domain psikomotor, kognitif dan afektif	Bandar	184	3.1892	1.17579	0.659	368	<i>p</i> =0.510
	Luar bandar	184	3.1135	1.02844			
4. Memantau penguasaan kemahiran aktiviti murid	Bandar	184	3.6595	1.03090	0.051	368	<i>p</i> =0.960
	Luar bandar	184	3.6541	1.02644			
5. Menggunakan teknik ansur maju dalam proses P&P	Bandar	184	3.5135	1.00600	0.509	368	<i>p</i> =0.611
	Luar bandar	184	3.4595	1.03720			
6. Menambah baik kaedah pengajaran	Bandar	184	3.7351	1.06327	1.651	368	<i>p</i> =0.100
	Luar bandar	184	3.5514	1.07785			

7. Memiliki tahap pengetahuan yang tinggi	Bandar Luar bandar	184 184	4.0000 3.8486	1.01617 1.07279	1.393	368	$p=0.164$
8. Murid diguna sebagai pemudah cara	Bandar Luar bandar	184 184	3.3459 3.4000	1.12738 1.02787	-0.482	368	$p=0.630$
9. Formasi pengajaran Ditekankan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4000 3.4595	1.06424 0.98341	-0.558	368	$p=0.577$
10.Pengajaran mikro digunakan	Bandar Luar bandar	184 184	3.2595 3.2054	1.02561 1.04308	0.503	368	$p=0.616$
11.Mengulang perlakuan kemahiran dengan perlahan	Bandar Luar bandar	184 184	3.3297 3.3568	1.04488 0.99032	-0.255	368	$p=0.799$
12.Menggunakan istilah sukan yang piawai	Bandar Luar bandar	184 184	3.3892 3.5676	1.06316 0.97078	-1.685	368	$p=0.093$
13.Kaedah keseluruhan kelas digunakan	Bandar Luar bandar	184 184	3.5027 3.4649	1.04842 1.02157	0.352	368	$p=0.725$
14.Melakukan demostrasi dengan perlahan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4324 3.4973	1.05657 1.11377	-0.575	368	$p=0.566$
15.Mempraktikkan kaedah P&P dengan betul	Bandar Luar bandar	184 184	3.6486 3.5514	1.05336 1.02618	0.900	368	$p=0.369$
16.Melakukan kerja praktik dalam permainan kecil	Bandar Luar bandar	184 184	3.5568 3.3784	1.09260 1.07722	1.581	368	$p=0.115$

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 6 menunjukkan kesemua amalan pengajaran berkaitan kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek pelbagai kaedah pengajaran adalah tiada perbezaan pelaksanaannya di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar.

Keputusan tersebut berdasarkan skor $p>0.05$ iaitu amalan mempelbagaikan kaedah pengajaran apabila skor $p=0.469$, proses P&P melibatkan murid secara aktif ($p=0.221$), menekankan pencapaian domain psikomotor, kognitif dan afektif ($p=0.510$), memantau aktiviti murid ($p=0.960$), menggunakan teknik ansur maju ($p=0.611$), menambahbaik kaedah pengajaran ($p=0.100$), memiliki tahap pengetahuan yang tinggi ($p=0.164$), murid digunakan sebagai pemudahcara ($p=0.630$), formasi pengajaran ditekankan ($p=0.577$), pengajaran mikro digunakan ($p=0.616$), mengulang perlakuan dengan perlahan ($p=0.799$), menggunakan istilah sukan yang piawai ($p=0.093$), kaedah keseluruhan kelas digunakan ($p=0.725$), melakukan demostrasi dengan perlahan ($p=0.566$), mempraktikkan kaedah P&P dengan betul ($p=0.369$) dan melakukan kerja praktik dalam permainan kecil ($p=0.115$). Dapatkan tersebut menggambarkan lokasi sekolah bukan penentu kepada perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek pelbagai kaedah pengajaran. Dengan kata lain, guru di kedua-dua lokasi sekolah selalu mempelbagaikan kaedah pengajaran mereka dalam proses pengajaran mereka apabila skor min antara 3.01 hingga 4.00.

b) Pelbagai Alat Bantu Mengajar

Keputusan analisis Ujian- t pada aras keyakinan 0.05 mendapati tidak wujud perbezaan yang signifikan terhadap kualiti pengajaran guru dalam aspek penggunaan pelbagai ABM antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar apabila $t(368)=-1.027$ dan $p=0.305$ ($p>0.05$). Berikut dalam Jadual 7 ditunjukkan perincian keputusan Ujian- t tersebut.

Jadual 7

Ujian-t Terhadap Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Dalam Aspek Pelbagai Alat Bantu Mengajar (ABM)

Kualiti Pengajaran: Pelbagai Alat Bantu Mengajar (ABM)	Kawasan Sekolah	N	Min	Std.D	Nilai t	df	Sig.
1. Memastikan peralatan dan kemudahan sukan dalam keadaan baik	Bandar Luar bandar	184 184	3.8054 4.0324	1.16795 1.09794	-1.926	368	* <i>p</i> =0.055
2. Peralatan dan Kemudahan sukan disusun dengan teratur	Bandar Luar bandar	184 184	3.8378 3.9946	1.10615 1.05551	-1.395	368	<i>p</i> =0.164
3. Menggunakan pelbagai ABM dalam proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.4865 3.4811	1.10880 1.22515	0.044	368	<i>p</i> =0.965
4. Peralatan dan kemudahan sukan mencukupi	Bandar Luar bandar	184 184	3.6054 3.5459	1.10383 1.29350	0.476	368	<i>p</i> =0.635
5. Merancang penggunaan peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.6000 3.7405	1.16656 1.15520	-1.164	368	<i>p</i> =0.245
6. Mengenal pasti kesesuaian peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.5784 3.7027	1.16356 1.05976	-1.074	368	<i>p</i> =0.283
7. Menguasai kemahiran asas penggunaan peralatan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4595 3.6108	1.07326 1.04772	-1.373	368	<i>p</i> =0.171
8. Mengandaikan ABM penyumbang kepada keberkesanan proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.3892 3.3622	1.13247 1.06510	0.236	368	<i>p</i> =0.813
9. Mengenal pasti kesesuaian peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.5784 3.7027	1.16356 1.05976	-1.074	368	<i>p</i> =0.283
10. Menggunakan pelbagai ABM dalam proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.4865 3.4811	1.10880 1.22515	0.044	368	<i>p</i> =0.965
11. Peralatan dan kemudahan sukan mencukupi	Bandar Luar bandar	184 184	3.6054 3.5459	1.10383 1.29350	0.476	368	<i>p</i> =0.635
12. Merancang penggunaan peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.6000 3.7405	1.16656 1.15520	-1.164	368	<i>p</i> =0.245
13. Mengenal pasti kesesuaian peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.5784 3.7027	1.16356 1.05976	-1.074	368	<i>p</i> =0.283
14. Menguasai kemahiran asas penggunaan peralatan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4595 3.6108	1.07326 1.04772	-1.373	368	<i>p</i> =0.171

15. Mengandaikan ABM penyumbang kepada keberkesanan proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.3892 3.3622	1.13247 1.06510	0.236	368	<i>p</i> =0.813
16. Mengenal pasti kesesuaian peralatan dan kemudahan sukan	Bandar Luar bandar	184 184	3.5784 3.7027	1.16356 1.05976	-1.074	368	<i>p</i> =0.283
17. Menguasai kemahiran dasar penggunaan peralatan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4595 3.6108	1.07326 1.04772	-1.373	368	<i>p</i> =0.171
18. Mengandaikan ABM penyumbang kepada keberkesanan proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.3892 3.3622	1.13247 1.06510	0.236	368	<i>p</i> =0.813

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 7 menunjukkan kesemua amalan pengajaran berkaitan kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek kepelbagaiannya penggunaan ABM adalah tiada perbezaan pelaksanaannya di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan tersebut berdasarkan skor $p>0.05$ iaitu peralatan disusun dengan teratur apabila skor $p=0.164$, menggunakan pelbagai ABM dalam proses P&P ($p=0.965$), peralatan dan kemudahan sukan mencukupi ($p=0.635$), merancang penggunaan peralatan ($p=0.245$), mengenal pasti kesesuaian peralatan ($p=0.283$), menguasai kemahiran dasar penggunaan peralatan ($p=0.171$) dan mengandaikan ABM penyumbang kepada keberkesanan proses P&P ($p=0.813$). Namun, amalan pengajaran pertama iaitu memastikan peralatan dan kemudahan sukan dalam keadaan baik dan selamat mempunyai perbezaan yang signifikan di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar apabila skor $p=0.055$ iaitu $p<0.05$.

Dapatan tersebut menggambarkan lokasi sekolah bukan penentu kepada perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek kepelbagaiannya penggunaan ABM. Dengan kata lain, guru di kedua-dua lokasi sekolah selalu mempelbagaikan penggunaan ABM dalam proses pengajaran mereka apabila skor min antara 3.01 hingga 4.00.

(c) Isi Kandungan Kemas Kini

Keputusan analisis Ujian-*t* pada aras keyakinan 0.05 mendapati tidak wujud perbezaan yang signifikan terhadap kualiti pengajaran guru dalam aspek mengemas kini isi kandungan pengajaran antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar apabila $t(368)=0.112$ dan $p=0.911$ ($p>0.05$). Selanjutnya, Jadual 8 menunjukkan perincian keputusan Ujian-*t* tersebut.

Jadual 8

Ujian-t Terhadap Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Dalam Aspek Isi Kandungan Kemas Kini

Kualiti Pengajaran: <i>Isi Kandungan Kemas Kini</i>	Kawasan Sekolah	N	Min	Std.D	Nilai t	df	Sig.
1. Peka terhadap tahap kesihatan murid	Bandar Luar bandar	184 184	3.5459 3.4108	1.24206 1.28278	1.029	368	<i>p</i> =0.304
2. Objektif P&P berupaya meningkatkan kemahiran, kecerdasan dan ,kesihatan murid	Bandar Luar bandar	184 184	3.7243 3.6108	1.06562 1.08342	1.016	368	<i>p</i> =0.310

3.	Proses P&P menekankan Bandar unsur nilai tambah	Bandar Luar bandar	184 184	3.4865 3.6595	1.00059 0.98782	-1.673	368	$p=0.095$
4.	Peka terhadap tahap kesihatan murid	Bandar Luar bandar	184 184	3.5459 3.4108	1.24206 1.28278	1.029	368	$p=0.304$
5.	Objektif P&P berupaya meningkatkan kemahiran, kecergasan dan ,kesihatan murid	Bandar Luar bandar	184 184	3.7243 3.6108	1.06562 1.08342	1.016	368	$p=0.310$
6.	Proses P&P menekankan Bandar unsur nilai tambah	Bandar Luar bandar	184 184	3.4865 3.6595	1.00059 0.98782	-1.673	368	$p=0.095$
7.	Proses P&P mengambilkira perubahan persekitaran	Bandar Luar bandar	184 184	3.5243 3.6108	1.10370 1.10822	-0.752	368	$p=0.452$
8.	Proses P&P berdasarkan SPM	Bandar Luar bandar	184 184	3.6216 3.6595	1.16915 1.14100	-0.315	368	$p=0.753$

Nota *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 8 menunjukkan kesemua amalan pengajaran berkaitan kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek mengemas kini kandungan pengajaran guru adalah tiada perbezaan pelaksanaannya di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan tersebut berdasarkan skor $p>0.05$ bagi kesemua lima amalan pengajaran dalam aspek mengemas kini isi kandungan iaitu guru peka terhadap tahap kesihatan murid apabila skor $p=0.304$, objektif P&P berupaya meningkatkan kecergasan murid ($p=0.310$), proses P&P menekankan unsur nilai tambah ($p=0.095$), proses P&P mengambilkira perubahan persekitaran ($p=0.452$) dan proses P&P berdasarkan Sukatan Pelajaran Malaysia ($p=0.753$).

Dapatan tersebut menggambarkan lokasi sekolah bukan penentu kepada perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek mengemas kini kandungan pengajaran guru. Dengan kata lain, guru di kedua-dua lokasi sekolah selalu mengemas kini kandungan pengajaran meraka apabila skor min adalah antara 3.01 hingga 4.00.

(d) Pelbagai Sistem Penilaian

Keputusan analisis Ujian-*t* pada aras keyakinan 0.05 mendapati tidak wujud perbezaan yang signifikan terhadap kualiti pengajaran guru dalam aspek mempelbagaikan sistem penilaian pengajaran antara sekolah menengah di kawasan bandar dan luar bandar apabila $t(368)=0.008$ dan $p=0.994$ ($p>0.05$). Selanjutnya, Jadual 9 menunjukkan perincian keputusan Ujian-*t* tersebut.

Jadual 9

*Ujian-*t* Terhadap Kualiti Pengajaran Guru Mata Pelajaran Pendidikan Jasmani Dalam Aspek Pelbagai Sistem Penilaian*

Kualiti Pengajaran: <i>Pelbagai Sistem Penilaian</i>	Kawasan Sekolah	N	Min	Std.D	Nilai <i>t</i>	df	Sig.
1. Murid berupaya menguasai kemahiran asas sekiranya melakukan percubaan dengan betul dan selamat	Bandar Luar bandar	184 184	3.3297 3.5027	1.05523 1.00609	-1.614	368	$p=0.107$

2. Penguasaan kemahiran asas murid berasaskan tunjang pembelajaran	Bandar Luar bandar	184 184	3.4811 3.3189	0.96736 0.92720	1.646	368	$p=0.101$
3. Proses penilaian melibatkan domain psikomotor,kognitif dan afektif	Bandar Luar bandar	184 184	3.2919 3.2595	0.99520 1.08734	0.299	368	$p=0.765$
4. Pengukuran pencapaian murid berdasarkan lakukan kemahiran asas	Bandar Luar bandar	184 184	3.4108 3.6649	1.09539 0.98141	-2.350	368	* $p=0.019$
5. Penilaian melibatkan pengukuran kebolehan, kemahiran dan ,kefahaman murid	Bandar Luar bandar	184 184	3.3892 3.5892	1.05289 1.03938	-1.839	368	$p=0.067$
6. Penilaian formatif dijalankan	Bandar Luar bandar	184 184	3.4000 3.4703	1.05398 1.10848	-0.625	368	$p=0.532$
7. Ujian SEGAK dilaksanakan	Bandar Luar bandar	184 184	3.3784 3.1676	1.15982 1.21540	1.707	368	$p=0.089$
8. Aktiviti pemulihan dilaksanakan	Bandar Luar bandar	184 184	3.3243 3.2757	1.11935 1.16316	0.410	368	$p=0.682$
9. Permainan kecil diakhiri proses P&P	Bandar Luar bandar	184 184	3.4216 3.1730	1.17749 1.31972	1.912	368	$p=0.057$

Nota. *=signifikan pada aras keyakinan 0.05 (dua hujung)

Jadual 9 menunjukkan kesemua amalan berkaitan kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek pelbagai kaedah penilaian adalah tiada perbezaan pelaksanaannya di sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar. Keputusan tersebut berdasarkan skor $p>0.05$ iaitu murid menguasai kemahiran asas apabila skor $p=0.107$, penguasaan kemahiran asas berasaskan tunjang ($p=0.101$), proses penilaian melibatkan domain psikomotor, kognitif dan afektif ($p=0.765$), pengukuran melibatkan kemahiran ($p=0.067$), penilaian formatif dijalankan ($p=0.532$), ujian SEGAK dijalankan ($p=0.089$), aktiviti pemulihan dilaksanakan ($p=0.682$) dan guru melaksanakan permainan kecil di akhir proses P&P ($p=0.057$). Namun, satu amalan berkaitan kualiti pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek pelbagai kaedah penilaian didapati mempunyai perbezaan yang signifikan antara sekolah menengah kawasan bandar dan luar bandar apabila skor $p<0.05$. Amalan pengajaran tersebut adalah pengukuran pencapaian murid ($p=0.019$).

Dapatkan tersebut menggambarkan lokasi sekolah bukan penentu kepada perbezaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani dalam aspek kepelbagaian kaedah penilaian pengajaran guru. Dengan kata lain, guru di kedua-dua lokasi sekolah selalu mempelbagaikan kaedah penilaian dalam proses pengajaran mereka apabila skor min adalah antara 3.01 hingga 4.00.

PERBINCANGAN, IMPLIKASI KAJIAN DAN PENUTUP

Kemampuan untuk memiliki kesihatan yang baik ketika di peringkat dewasa akan terjamin sekiranya kanak-kanak diperkenalkan dengan tabiat suka bersenam dan mengamalkan cara hidup sihat (Dobbins, De Corby, Robeson, Husson, & Tirilis, 2009). Justeru, faktor sekolah telah dikenal pasti sebagai agen untuk mencapai hasrat yang telah ditetapkan (Naylor & McKay, 2009; Pate, Davis,

Robinson, StoneMcKenzie & Young, 2009). Dalam konteks tersebut, guru perlu bersifat akauntabiliti dalam menjalankan tugas mereka agar hasilan pengajaran mereka berupaya membentuk kanak-kanak yang suka bersenam dan mengamalkan cara hidup sihat (Lee, Burgeson, Fulton & Spain, 2007).

Di Malaysia, tahap kesedaran pihak sekolah mengenai kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani terhadap amalan hidup sihat dalam kalangan kanak-kanak perlu dipertingkatkan menerusi kolabrasi dalam kalangan warga sekolah. Gambaran mengenai keperluan untuk mengubah tahap kesedaran tersebut dapat dilihat dalam dapatan kajian ini. Kajian ini menemui purata skor min pelaksanaan amalan pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani adalah kurang daripada 3.99 di sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Dengan kata lain, tahap kekerapan amalan pengajaran seperti berikut di kedua-dua lokasi sekolah adalah antara jarang-jarang dan selalu pelaksanaannya iaitu kualiti pengajaran guru, kesesuaian aras pengajaran guru, memberikan insentif dalam pengajaran guru dan memaksimumkan masa pengajaran guru.

Kajian Chee, Khor, Fatimah, Manan, Mohd Nasir, Nik, Norimah, Norlela, Poh dan Rokiah (2002) menyamai dapatan kajian ini menerusi kajian mereka terhadap 12000 orang murid di sekolah rendah kawasan bandar dan luar bandar di Malaysia. Kajian mereka mendapati kebanyakan sekolah beranggapan bahawa mata pelajaran Pendidikan Jasmani adalah mata pelajaran yang kurang penting disebabkan mata pelajaran tersebut tidak diuji dalam dalam peperiksaan penting di Malaysia seperti SPM. Justeru, terdapat sekolah yang mengajar mata pelajaran penting SPM ketika waktu pengajaran Pendidikan Jasmani. Implikasinya, murid menjadi kurang aktif untuk melakukan aktiviti fizikal dan keadaan tersebut menyumbang kepada penyakit obesiti. Fenomena tersebut berpunca daripada murid kurang didedahkan dengan maklumat yang relevan tentang gaya hidup yang sihat (Nemet & Cooper, 2002).

Begitu juga dengan kajian Julismah Jani, Boon, Mohd Sani Madon, Hishamuddin Ahmad, Nurhaziyanti Mohamad Khalid dan Yusof Ahmad (2009) serta Zulkiflee Othman (2002) yang menemui tahap pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani adalah sederhana memuaskan. Fenomena tersebut disebabkan oleh kekurangan dalam faktor berikut iaitu guru, kurikulum, penggunaan masa pengajaran dan kemudahan yang disediakan oleh pihak sekolah.

Sebaliknya, di negara maju pihak sekolah telah mula menyedari kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Grenier (2006) menyetujui pandangan tersebut dengan memberikan senario di Amerika Syarikat. Kajian LaMaster, Gall, Konchin dan Siedentop (1998) terhadap pandangan guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah rendah kawasan bandar di Ohio mengenai amalan pengajaran mereka. Kajian tersebut menemui dapatan seperti yang berikut iaitu (a) guru melaksanakan pelbagai kaedah pengajaran untuk menarik perhatian murid, (b) guru prihatin dengan hasilan pengajaran, (c) guru mempelbagaikan kaedah penilaian pengajaran untuk tujuan penambahbaikan dalam pengajaran mereka selanjutnya, dan (d) guru melaporkan kekurangan kemudahan dan peralatan mengenai mata pelajaran Pendidikan Jasmani menyebabkan tahap kualiti pengajaran mereka menurun.

Begitu juga dengan gambaran mengenai tahap kesedaran pihak sekolah di kawasan luar bandar mengenai kepentingan mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Kajian Ammah dan Hodge (2005), Hodge, Ammah, Casebolt, LaMaster dan O'Sullivan (2004) serta Sato, Hodge, Murata dan Maeda (2007) terhadap murid kurang upaya di sekolah menengah kawasan luar bandar di California, Ohio dan Pennsylvania mendapati guru bersungguh-sungguh dan berfikiran positif untuk mengajar golongan murid tersebut. Kesungguhan tersebut disebabkan faktor berikut iaitu (a) guru sentiasa berpegang dengan falsafah pendidikan, *No Child Left Behind*, (b) guru dibekalkan dengan kepelbagaian kemahiran untuk mengajar golongan murid tersebut, dan (c) guru beranggapan mengajar golongan murid tersebut sebagai suatu cabaran dalam kerjaya mereka.

Berpandukan perbincangan di atas, dapat dirumuskan bahawa tahap kekerapan guru di Malaysia dalam menitikberatkan kualiti pengajaran adalah sederhana memuaskan. Rumusan tersebut bertepatan dengan dapatan kajian ini yang menemui purata skor min pelaksanaan kualiti pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani adalah kurang daripada 3.99 di sekolah kawasan bandar dan luar bandar. Dengan kata lain, tahap kekerapan amalan pengajaran seperti berikut di kedua-dua lokasi sekolah adalah antara jarang-jarang dan selalu pelaksanaannya iaitu kepelbagaian dalam kaedah pengajaran, kepelbagaian dalam menggunakan ABM, mengemas kini isi kandungan pengajaran guru dan kepelbagaian dalam sistem penilaian. Penemuan kajian Julismah Jani (1994) menyamai dapatan kajian ini bahawa tahap pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani adalah rendah berdasarkan penggunaan masa pengajaran guru yang minimum. Hal tersebut telah diutarakan oleh

Hoffman (2001) dengan anggapan bahawa kebanyakan guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani kurang mempunyai nilai untuk meningkatkan pencapaian sekolah. Justeru, kaedah pengajaran guru lebih berbentuk *throw the ball out and let them play*. Keadaan menjadi lebih kritikal dengan adanya sebahagian sekolah yang mengarahkan guru tidak terlatih dalam bidang Pendidikan Jasmani untuk mengajar mata pelajaran tersebut sekadar mencukupkan jumlah waktu pengajaran guru dalam seminggu (Johari Surif, Nor Haniza Ibrahim & Muhammad Yusof Arshad, 2007; Zulkifli Awang, 2012). Guru tersebut kurang menitikberatkan kualiti pengajaran ketika proses pengajaran dan pembelajaran dilaksanakan di dalam bilik darjah (Julismah Jani et al., 2009). Implikasinya, murid kurang mendapatkan maklumat mengenai kepentingan aktiviti fizikal dalam meningkatkan kesihatan diri (Hoffman, 2001).

Secara keseluruhan, kajian ini melaporkan tidak wujudnya perbezaan yang signifikan mengenai amalan dan kualiti pengajaran guru mata pelajaran Pendidikan Jasmani antara sekolah di kawasan bandar dan luar bandar. Namun, tahap kekerapan amalan dan kualiti pengajaran adalah perlu dipertingkatkan pelaksanaannya di kedua-dua lokasi sekolah tersebut. Kebimbangan tersebut disebabkan kajian ini mendapati purata min bagi setiap amalan dan kualiti pengajaran guru adalah kurang daripada 3.99 iaitu antara jarang-jarang dan selalu pelaksanaannya. Justeru, pihak berkepentingan perlu mengorak langkah melakukan penambahbaikan terhadap mata pelajaran Pendidikan Jasmani. Bagi penggubal dasar, mereka seharusnya menyemak semula kandungan kurikulum Pendidikan Jasmani agar kurikulum tersebut mengambil kira keperluan terkini yang menitikberatkan kemahiran selain psikomotor, kognitif dan afektif. Guru pula sepatutnya menjadikan hasilan pengajaran mereka berlandaskan Falsafah Pendidikan Kebangsaan untuk membangunkan potensi murid dalam aspek jasmani, emosi, rohani dan intelek. Murid juga perlu memainkan peranan dalam proses pembangunan tersebut dengan berusaha membangunkan diri sendiri kerana segala perambahbaikan bermula dalam diri sendiri seseorang individu.

RUJUKAN

- Abd Ghafar Mahmud (2012). *SPM terbaik tempoh lima tahun*. Laporan dibantangkan dalam Analisis Keputusan Peperiksaan SPM 2011, Kementerian Pelajaran Malaysia, Putrajaya, 22 Mac 2012.
- Alauddin Sidal, & Mohd. Firdaus Zami (2011). *Mereka yang terpinggir: Satu kajian kes*. Dicapai pada 26 April 2012, http://apps.intan.my/acsm/localcase/KajianKesPedalaman%20_2_.pdf
- Ammah, J. O. A., & Hodge, S. R. (2005). Secondary physical education teachers' beliefs and practices in teaching students with severe disabilities: A descriptive analysis. *The High School Journal*, 89(2), 40-54.
- Baquet G., S. Berthoin, E., & Van Praagh (2002) Are intensified physical education sessions able to elicit heart rate at a sufficient level to promote aerobic fitness in adolescents? *Res.Q. Exerc.Sport*, 73, 282-288.
- Bernama (22 November 2011). Pelan Strategik Pembangunan Pendidikan Untuk 2011-2020 sedang dirangka. Dicapai pada 10 April 2012, http://web6.bernama.com/bernama/v3/bm/news_lite.php?id=549878
- Buku Sumber Malaysia Cergas (2004). *Amalan gaya hidup cergas*. Kuala Lumpur: Kementerian Belia dan Sukan Malaysia.
- Chee H. L., Khor G. L., Fatimah A., Wan A. Manan W. M., Mohd Nasir M. T., Nik SS, Norimah A. K., Norlela M. H., Poh B. K., & Rokiah M. Y. (2002). Nutritional assessment of preschool children in rural villages of the family dynamics, lifestyle and nutrition study: Prevalences of undernutrition and relationship to household socioeconomic indicators. *Malaysian Journal of Nutrition* 8(1), 33-53.

- Doll-Tepper, G., & Scoretz, D. (2001) *Proceedings for world summit on Physical Education* (Schorndorf, Verlag Karl Hofmann).
- Dobbins, M., De Corby, K., Robeson, P., Husson, H.,& Tirilis, D. (2009). *Schoolbased physical activity programs for promoting physical activity and fitness in children and adolescents aged 6-18.* Dicapai pada 29 April 2012, Cochrane Database Systematic Reviews 2009(1), CD007651.
- Dodds, P. (1994). Cognitive and behavioral components of expertise in teaching Physical Education. *QUEST*, 46, 153-163. Dicapai pada 09 April 2012, <http://kg6ek7cq2b.scholar.serialssolutions.com>
- Goran M. I., K. D. Reynolds, & C. H. Lindquist (1999) Role of physical activity in the prevention of obesity in children. *Int. J. Obes.* 23, 18-33.
- Grenier, M. (2006). A social constructionist perspective of teaching and learning in inclusive physical education. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 23, 245-260.
- Hare, I. (2001). School social work and effective schools, *Urban Education*, 413 - 428.
- Hardman, K. (1993) Physical education within the school curriculum. Dalam J. Mester (Ed.). *Sport sciences in Europe: Current and future perspectives*, 544–560.
- Hardman, K. (2002) *Council of Europe survey. Committee for the development of sport (CDDS) European physical education/sport survey.* Report on Summary of Findings. Strasbourg, Council of Europe.
- Hardman, K., & Marshall, J. J. (2000) World-wide survey of the state and status of school physical education. Manchester: University of Manchester.
- Hare, I. (2001). School social work and effective schools. *Urban education*, 22, 413-429. Dicapai pada 23 Mac, 2012, <http://www.dfes.gov.uk/numeracy/>.
- Hodge, S. R., Ammah, J. O. A., Casebolt, K., LaMaster, K., & O'Sullivan, M. (2004). High school general physical education teachers' behaviors and beliefs associated with inclusion. *Sport, Education and Society*, 9(3), 395-419.
- Hoffman, B. (2001). *Knowledge teachers in Physical Education: A view of teachers' knowledge.* Philadelphia, PA: Falmer Press.
- Hussein Ahmad (2005). *Dari local ke global: Cabaran kepada dasar dan pembangunan sistem pelajaran ke taraf dunia.* Kertas kerja dibentangkan di Syarahan Perdana, Kampus Kota UM, Universiti Malaya, 28 September, 2009, Kuala Lumpur.
- Hussein Mahmod (2003). *Kepemimpinan dan keberkesanan sekolah.* Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Johari Surif, Nor Hasniza Ibrahim, & Mohammad Yusof Arshad (2007). *Visualisasi dalam pendidikan sains : ke arah pengajaran dan pembelajaran yang berkesan.* *Jurnal Pendidikan Universiti Teknologi Malaysia*, 12, 26-40. Dicapai pada 09 April 2012, <http://eprints.utm.my/9268>
- Julismah Jani (1994). Kualiti masa pembelajaran akademik dalam pendidikan Jasmani: Kajian kes di sekolah menengah daerah Hulu Langat, Selangor. Tesis Sarjana Sains yang tidak diterbitkan, Univerisiti Putra Malaysia. Dicapai pada 09 April 2012, <http://upsi-my.academia.edu>

Julismah Jani, Boon, O. K., Mohd Sani Madon, Hishamuddin Ahmad, Nurhaziyanti Mohamad Khalid & Yusof Ahmad (2009). Pendekatan pengajaran gaya belajar dan jenis penilaian dalam mata pelajaran Sain Sukan di sekolah menengah. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 34(2), 81-91.

Kementerian Pelajaran Malaysia (1991). *Tindakan untuk meningkatkan prestasi dalam Matematik*. Kuala Lumpur: Jawatankuasa Pemandu Peningkatan Prestasi dalam Matematik 1991, KPM.

Kementerian Pelajaran Malaysia (2001). *Huraian sukanan pelajaran pendidikan jasmani*. Putrajaya: Pusat Perkembangan Kurikulum. Dicapai pada 09 April 2012, http://www.moe.gov.my/bpk/sp_hsp/pj.htm

Kementerian Pelajaran Malaysia (2001). *Pembangunan pendidikan 2001-2010. Perancangan bersepadan penjana kecemerlangan pendidikan*. Putrajaya: Bahagian Pengurusan, Perancangan dan Dasar Pendidikan, KPM.

Kementerian Pelajaran Malaysia (2005). *Pelan Induk Pembangunan Pendidikan 2006-2011*. Putrajaya: Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan. Dicapai pada 21 April 2012, www.prestariang.com.my/.../download.php?id=74.

Kementerian Pelajaran Malaysia (2010). *Pengumuman keputusan Sijil Pelajaran Malaysia 2009*. Putrajaya: Majlis Peperiksaan Malaysia. Dicapai pada 12 April 2012, <http://beritasemasa.com/result-spm-2011>

Kercheval, A., & Newbill, S. L. (2003). *A case study of key effective practices in Ohio's improved school districts*. Dicapai pada 09 April 2012, http://www.allofe.net/gen/corp_generated_bin/documents/basic_module/Indiana_Effective_Practices.pdf

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. Educational and Psychological Measurement.

LaMaster, K., Gall, K., Kinchin, G., & Siedentop, D. (1998). Inclusion practice of effective elementary physical education specialists. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 15, 64-81.

Lee, S. M., Burgeson, C. R., Fulton, J. E. & Spain, C. G. (2007). Physical education and physical activity: Results from the School Health Policies and Programs Study 2006. *Journal of School Health*, 77(8), 435-463.

Masmawi Mohd Nor & Mohd Sofian Omar Fauzee (2006). *Memotivasi pelajar dalam Pengajaran Pendidikan Jasmani*. Shah Alam : Karisma Publications.

Mok,S.S (2010). *Pengurusan & Pentadbiran Pendidikan IV. Bahagian II (B) Kompetensi Fungsional*. Selangor: Penerbitan Multimedia.

Mohd Azri Aziz (2005). *Tahap pelaksanaan Pendidikan Jasmani dan Kesihatan di SMK Bera, Pahang*. Tesis Sarjana Pendidikan Jasmani & Kesihatan yang tidak diterbitkan, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Tangjung Malim, Perak.

Mohd Roodzi Aziz (1997). Komitmen terhadap organisasi di kalangan guru-guru sekolah rendah bandar dan luar bandar. Tesis Sarjana Sains, Universiti Utara Malaysia. Dicapai pada 09 April 2012, http://etd.uum.edu.my/919/1/Mohd_Roodzi_Aziz.pdf

Mohd Taib Harun & Norlena Salamuddin (2008). *Modul Program Pendidikan Sukan dan Rekreasi UKM: Satu kesinambungan*. Cicapai pada 21 April 2012, <http://myais.fsktm.um.edu.my>

- Nemet, D., dan Cooper, D. M. (2002). Exercise, diet, and childhood obesity: the GH-IGF connection. *Journal of Pediatric Endocrinology and Metabolism*, 15, 751-757.
- Naylor, P. J., & McKay, H. A. (2009). Prevention in the first place: schools a setting for action on physical inactivity. *British Journal of Sports Medicine*, 43(1), 10-13.
- Pate, R. R., Davis, M. G., Robinson, T. N., Stone, E. J., McKenzie, T. L., & Young, J. C. (2009). *Promoting physical activity in children and youth: a leadership role for schools*. A scientific statement from the American Heart Association Council on Nutrition, Physical Activity, and Metabolism (Physical Activity Committee) in collaboration with the Councils on Cardiovascular Disease in the Young and Cardiovascular Nursing. *Circulation*, 114(11), 1214-1224.
- Pantanowitz, M. (2011). Homework assignments in Physical Education among high school students. *Journal of Research*, 6, 1, 48-51.
- Patrick O'Neill, G. (2011). Teaching effectiveness: A review of the research. *Canadian Journal of Education*, 1391), 162-185.
- Pusat Perkembangan Kurikulum (1999). *Sukatan Pelajaran Rendah dan Menengah Pendidikan Jasmani*. Kuala Lumpur: PPK
- Roscoe, J. T. (1975). *Fundamental research statistics for the behavioral science*. New York: Holt, Rirehart and Winston.
- Slavin,R. (1991). *Educational psychology theory into practice*. Johns Hopkins University: Prentice Hall.
- Slavin, R. (1995). A model of effective instruction. *The Uducational Forum*, 59, 166-176. Dicapai pada 23 April 2012, <http://www.successforal.net/~images>
- Sallis, J. F., dan McKenzie, T. L. (1991). Physical education's role in public health. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 62, 124-137.
- Sato, T., Hodge, S. R., Murata, N. M., & Maeda, J. K. (2007). Japanese physical education teachers' beliefs about teaching students with disabilities. *Sport, Education and Society*, 12(2), 211-230.
- Shahril@Charil Marzuki (2004). Pembentukan kerangka teori sekolah cemerlang. *Masalah Pendidikan*, 27, 23-39.
- Shahril@Charil Marzuki & Muhammad Faizal A.Ghani (2007). Pembentukan Model Sekolah Berkesan Malaysia: Satu kajian Delphi. *Jurnal Pendidikan 2007, Jilid 27(1)*. Diperolehi Ogos 10, 2010, daripada <http://www.myais.fsktm.um.edu.my>
- Shahrum Md. Saud (2007). *Hubungan antara gaya hidup dan Indeks Jisim Tubuh dengan pencapaian akademik pelajar aliran Sains Tulen*. Kertas Projek Sarjana yang tidak diterbitkan. Bangi: Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Syed Kamaruzaman Syed Ali, Julismah Jani, Shabeshan Rengasamy, & Zawawi Ismail (2008). Perancangan dan persediaan guru dalam pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Jasmani di sekolah menengah. *Masalah Pendidikan*, 31(1), 23-39. Dicapai pada 23 April 2012, <http://myais.fsktm.um.edu.my/7450/1/perancangan>
- Syarifah Maimunah Syed Zin (2003). *The crucial role of English in the implementationof the 'Teaching of Mathematics and Science in English" policy with highlights on*

SupportProgrammes in English. Kertas kerja dibentangkan di ELTC EteMS Conference 2003: Managing Curricular Change, 2 hingga 4 Disember 2003, Kuala Lumpur.

Tomkinson, G. R., Leger, L. A., Olds, T. S., & Cazorla, G. (2003). Secular trends in the performance of children and adolescents (1980-2000): An analysis of 55 studies of the 20m shuttle run test in 11 countries. *Sports Medicine*, 33, 285-300.

Taylor, B., Pressley, M., & Pearson, D. (2000). *Effective teachers and schools: Trends across recent studies*. Ann Harbor, MI: Center for the Improvement of Early Reading Achievement. Dicapai pada 09 April 2012, ERIC Document Reproduction Service No. ED440810.

W. Huitt (2000). *Slavin's QAIT Model*. Diperolehi Januari 19, 2011, daripada <http://www.edpsycinteractive.org/edpsyc/QAIT>

Wee, E. H. (1998). *Pengajaran Pendidikan Jasmani dan Kesihatan (Pengkhususan)*. Shah Alam : Penerbit Fajar Bakti.

Zaleha Sulaiman (1998). *Pengurusan pencapaian akademik pelajar sekolah menengah di luar bandar: Kes empat buah sekolah menengah di negeri kedah Darul Aman*. Tesis Sarjana Sains yang tidak diterbitkan, Universiti Utara Malaysia. Dicapai pada 09 April 2012, http://etd.uum.edu.my/772/1/ZALEHA_BT._SULAIMAN.pdf

Zulkifli Awang (2012). Strategi pengajaran mata pelajaran Pendidikan Jasmani yang berkesan. Disertasi Sarjana Pendidikan yang tidak diterbitkan, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

Zulkiflee Othman (2002). Persepsi dan sikap pelajar terhadap pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Jasmani dan Kesihatan di sekolah menengah zon Bangsar, Kuala Lumpur. Kertas projek sarjana yang tidak diterbitkan. Sekolah Siswazah, Universiti Utara Malaysia. Dicapai pada 09 April 2012, http://etd.uum.edu.my/1016/1/ZULKIFLEE_OTHMAN.pdf